

Księga Kaznodziei

Rozdział 11

1. Rzucaj chleb twój na wody ciekące, bo po długim czasie najdziesz ji. 2. Daj część siedmi i ośmi, bo nie wiesz, co za złe będzie na ziemi. 3. Jeśli się napełnią obłoki, wyleją deszcz na ziemię. Jeśli upadnie drzewo na południe albo na północy, na którymkolwiek miejscu upadnie, tam będzie. 4. Kto się na wiatr ogląda, nigdy siał nie będzie, a kto się przypatruje obłokom, nigdy żąć nie będzie. 5. Jako nie wiesz, która jest droga ducha i jako się zrastają kości w żywocie brzemiennej, tak nie wiesz spraw Bożych, który jest twórcą wszystkiego. 6. Po ranu siej nasienie twoje, a w wieczór niech nie odpoczywa ręka twoja, bo nie wiesz, które lepiej wznidzie, to albo ono; i jeśli oboje społem, lepsze będzie. 7. Wdzięczne światło i miła rzecz jest oczom widzieć słońce. 8. Jeśliby przez wiele lat żył człowiek, a w tych wszystkich się weselił, ma pamiętać na czas ciemny i na długie dni, które kiedy przyjdą, przeszłe rzeczy pokażą się marnością. 9. Weselże się tedy, młodzieńcze, w młodości twojej a niech zażyje dobrego serce twe we dni młodości twojej i chodź drogami serca twego i według wejścia oczu twoich: ale wiedz, iż za to wszystko przywiedzie cię Bóg na sąd. 10. Oddal gniew od serca twego i odrzuć złość od ciała twego. Bo młodość i rozkosz są rzeczy marne.

Biblia Jakuba Wujka – przekład Biblii na język polski wykonany przez jezuitę, Ks. Jakuba Wujka, wydany w całości po raz pierwszy w roku 1599. Wujek pracował nad nią w latach 1584–1595.